

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Grzegorzczak

w sprawie **T. J.**

w sprawie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 12 grudnia 2012 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału Sądu Okręgowego z dnia 14 września 2012 r., o odmowie przyjęcia kasacji własnej skazanego od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 30 marca 2012 r.,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego z dnia 13 grudnia 2011 r.,

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia pisma uznanego za kasację własną skazanego podnosząc, że nie dopełnił on, mimo wezwania, braku formalnego tej skargi w zakresie przymusu adwokackiego, a ustanowiony wcześniej dla rozważenia sporządzenia kasacji adwokat oświadczył, że nie dopatruje się podstaw do jej wywiedzenia. W zażaleniu na to rozstrzygnięcie skarżący podnosi, że ma tylko wykształcenie zawodowe i nigdy jego sytuacja nie była tak tragiczna jak obecnie, a ma poważne wątpliwości co do trafności skazania i prosi o przydzielenie mu osoby, która pomogłaby napisać kasację do Sądu Najwyższego. Powyższe oznacza, że żalący się wnosi o uchylenie wydanego w jego sprawie zarządzenia.

Rozpoznając to zażalenie Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne. Sprawa ta dotyczyła wydania wobec skarżącego wyroku łącznego, a domagał się on objęcia nim siedmiu wyroków wydanych między 1990 a 2011 r. Sąd Rejonowy połączył jedynie dwa z nich, orzekając w tym zakresie karę łączną 5 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, umarzając postępowanie co do pozostałych orzeczeń. Po rozpoznaniu apelacji skazanego, Sąd Okręgowy w P. wyrok ten utrzymał w mocy. Pismo skazanego złożone po doręczeniu mu prawomocnego wyroku, w którym kwestionował on trafność tego orzeczenia, prosząc jednocześnie o przydzielenie mu obrońcy z urzędu dla napisania kasacji, zostało potraktowane jednocześnie jako kasacja własna z wnioskiem o ustanowienie obrońcy i zarządzeniem z dnia 13 czerwca 2012 r. ustanowiono takowego. Obrońca ten w lipcu 2012 r. poinformował Sąd, że nie stwierdził podstaw do sporządzenia kasacji oraz że poinformował o tym w obszernym piśmie samego skazanego, załączając je także do wiadomości Sądu (k. 248-252). W dniu 13 lipca 2012 r. Przewodnicząca Wydziału Sądu odwoławczego zarządziła doręczenie skazanemu oświadczenia obrońcy oraz wezwała go do uzupełnienia braków formalnych jego kasacji własnej w terminie 30 dni od otrzymania przekazywanego zarządzenia pod rygorem odmowy przyjęcia kasacji (k. 253-254). Skarżący pokwitował odbiór tego wezwania w dniu 31 lipca 2012 r. (k. 261).

Z uwagi na brak reakcji ze strony skazanego, zarządzeniem z dnia 14 września 2012 r. (k. 289), odmówiono przyjęcia jego własnej kasacji, z uwagi na to, że nie uzupełnił on braku formalnego w zakresie przymusu adwokackiego. Odbiór tego zarządzenia potwierdził on w dniu 19 września 2012 r. (k. 293). W dniu 25 września 2012 r., reagując na nie, skazany wystąpił do Sądu Okręgowego z kolejnym wnioskiem o powołanie mu innego obrońcy z urzędu (k. 294), który to wniosek, zarządzeniem z dnia 28 września 2012 r., załatwiono odmownie (k. 296-298), z jednoczesnym wezwaniem, aby oświadczył on w terminie 7 dni od otrzymania tego zarządzenia, czy jego pisma z dnia 19 września 2012 r. należy potraktować także jako zażalenie na zarządzenie o odmowie przyjęcia kasacji. Odbiór tego zarządzenia skazany potwierdził w dniu 1 października 2012 r. (k. 301). Zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału Sądu Okręgowego z dnia 22 października 2012 r. uznano pismo T. J., mimo stwierdzenia braku jednoznacznej jego odpowiedzi na ostatnie ze wskazanych zarządzeń, za będące również zażaleniem na decyzję o odmowie przyjęcia kasacji i uznając, że złożono je z

zachowaniem terminu, przekazano to zarządzenie Sądowi Najwyższemu do rozpoznania (k. 302 w/w akt oraz k. 2 akt SN).

Powyższe wskazuje, że procedowanie w związku z wolą skarżącego wystąpienia z kasacją od prawomocnego wyroku łącznego było w pełni prawidłowe. Stosownie do jego wniosku przyznano mu bowiem obrońcę z urzędu, który po zapoznaniu się z aktami wyjaśnił skazanemu, dlaczego nie widzi podstaw do kasacji. Reakcją skarżącego na to było jedynie żądanie ustanowienia mu kolejnego adwokata, ale żądanie to zasadnie nie zostało uwzględnione, gdyż samo niezadowolenie strony z faktu, że powołany wcześniej obrońca z urzędu nie dostrzega powodów do wywiedzenia kasacji, nie uzasadnia powoływania mu kolejnego obrońcy z urzędu. Skarżący nie podważał przy tym bynajmniej, aby stanowisko powołanego mu obrońcy było nieprawidłowe, lecz wyrażał tylko swoje niezadowolenie ze zbyt surowego - jego zdaniem - wyroku łącznego. Ponieważ samodzielnie nie uzupełnił przy tym formalnoprawnego wymogu przymusu adwokackiego, prawidłowo odmówiono przyjęcia jego pisma potraktowanego jako kasacja, w którym *nota bene* także jedynie okazywał niezadowolenie z surowości wskazanego wyroku. Również w niniejszym zażaleniu skarżący nie podnosi żadnych argumentów, które mogłyby podważyć zasadność i prawidłowość skarżonego zarządzenia. Nie można zatem tego środka odwoławczego uznać za zasadny. Skarżącemu zaś należy przypomnieć, że kasacja – jako nadzwyczajny środek zaskarżenia – musi wskazywać na rażącą obrazę prawa, która mogła w istotny sposób wpłynąć na treść prawomocnego wyroku, a sama niewspółmierność kary nie może tu być w żadnym wypadku podważana. Wszelkie zaś pisma autora zażalenia wskazują jedynie na jego niezadowolenie z orzeczonej wyrokiem łącznym kary.

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak na wstępie.